Година IV. Цариградъ, 3 Мартъ 1870 Брой 34

МАКЕДОНІЯ ще излѣзва дважъ въ сѣдмицѣ, въ Срѣдж и въ Сжбо-та. — Цѣна прѣдплатена за годиж листа седмь бѣлы меджидіета, ...-тъ само, кой да е, четыри меджидіи. А за шесть мѣсеца, ...ма листа 4 бѣлы меджидіи, а е-...та 2 1/2. както въ Цариградъ тукъ и на всякждѣ повѣнъ. — Единъ листъ 60 пары.

...сма не освободены отъ пощенскж пла-...ржванія за вѣстникъ не сдружены ...дплатжтж не ся пріемжтъ.

МАКЕДОНІЯ.

Листъ за Политикж и Книжевность.

Подписка-та на спомоществованіята става въ Цариградъ при Редактора и издателя на МАКЕДОНІЯ Н. Р. Славейкова, при Одунъ-Капіж № 68. А по вѣнъ при отреденыить настоятели, конто и отговарятъ за вѣстникъ-тъ. — Статіи и писма за общеполезны работы вмѣстяватъ ся безъ платж, а за частны извѣстія плаща ся по единъ гр за редъ-тъ.

На настоятелитѣ ся устжпва по петь на сто отъ цѣнжтж на спомоществованіята като сѣбержтъ отъ три спомоществованія нагорѣ.

...ТУРКА на "МАКЕДОНІЯ"
(Отъ 28-й Февруарій, 1870.)

Не е имало праведно дѣло ко-...рано или късно да не въстър-...вува. Ный смы честити и съ ...но удоволствіе извѣстявамы ...вашитѣ съотечественницы, че и ...ното наше дѣло по черков-... ни въпросъ ВЪСТЪРЖЕ-...ВА.

Высокославното Правителство ...Н. Имп. Величество Султана ...ши днесь на нашитѣ прѣдста-...тели ферманътъ съ който ся при-...знава отдѣленіето на народиж-...ны Българскж Черквж отъ ...цѣж-тж.

Въ този святъ случай увѣре-...сы че всичкытѣ наши съоте-...твенницы и въ четыритѣ точкы ...столицжтж ще ся стекжтъ у-... недѣлѣ на Българскжтж на-...на Фенеръ Черквж да съеди-...ъ молитвы-тѣ си съ насъ за ...вѣето и дългоденствѣето на Н. ...Султана и Высокославното Не-... Правителство.

...Цариградъ, 2-ый Мартъ, 1870.

...Споредъ както съ притуржжтж си из-...тымы, завчера въ сѣботж на 28 Фе-...руара Негово Высочество В. Везирь ...Али Паша, като повыка на В. Портж чле-...новетѣ отъ смѣсенжтж Българо-Грьцкж ...комісіж, която бѣше съставена прѣди ...ако врѣме за разискваніе на черков-...Грько-Българскый въпросъ, вржчи и ...вѣтѣ страны Императорскыйтъ Фер-... който парежда какъ да стане рѣ-...шето на тозѝ въпросъ.

Отъ сънародницы-тѣ ни членове на ...и комісіж Н. Бл. г-нъ Г. Крьстевичь и ...Бл. г-нъ Ив. Пенчовичь, слѣдъ при-...нытѣ благодаренія на Н. Выс. отиватъ ...занесжтъ и прѣдаджтъ този Импера-...торый Хатъ на Пьрвосвѣщенническыйтъ Съборъ въ Орта-Кюю. Тъй сжщо по ...ж заповѣдь на Н. Выс. и Грьцкытѣ ...ове, Христакы Ефенди и Ал. Кара-...ориди отиватъ да занесжтъ другъ е-...ъ екземпляръ отъ истыйтъ Хатъ на ...Всеев. Грьцкыйтъ Патріархъ, (когото ...вче, споредъ свѣдѣніята на гьрцкытѣ ...ѣстницы, като намѣрили твьрдѣ боленъ, ...ъ извѣстнжтж причинж на паданіето, ...му го врѣчили.)

Вчера въ Недѣля на 1-й Мартъ всич-...ки нашъ Прѣосвѣщенническый Съборъ ...е на народнжтж ни черквж на Фенеръ, ...бѣше ся стекло вече едно доволно ...ство народъ; и слѣдъ Божественнж-...тж службж испѣ ся славословіе и мно-...голѣтвіе за честитый ни царь, послѣ ...което Н. Прѣосв. Г-нъ Макаріополскый ...Иларіонъ сказа едно трогателно слово ...на сполучваніето на тжзи царскж ми-...лость, да ся даде край на тойзи въпросъ. ...Словото, искусно съставено щото при съ-...общеніего на радостното извѣстіе да ся ...спомнятъ и стараніята и страданіята на ...ны конто сж ся подвизавали въ това ...свято дѣло, направи мнозина да проле-...ятъ сълзы отъ радость и умиленіе, и о-...собенно при поменуваніето на името на ...блаженнопочившійтъ ни Священноначал-...никъ Авксентія. Но скоро това общо у-...миленіе ся прѣобърнж на всеобщж ра-...дость: при споменуваніето на даденныйтъ ...

пазвж и го показа на народа. — "*Дигни го по-высоко да го видимъ всинца*„ ся счу гласъ отъ народътъ и неговото желаніе быде на часътъ испълнено, послѣ което споредъ съдържаніето на словото, силны възванія *Да живѣе Султанъ Абдулъ-Азизъ!* придружены съ живы ржкоплесканія ся послѣдувахж на дважъ на трижъ и най-послѣ, при свьршваніего на словото, свьршихж съ *Да живѣй Иларіонъ* (Макаріополскый).

Отъ черквж пьрвосвещенницытѣ ни минжхж на срѣщж въ народный метохъ, дѣто мнозина гы послѣдувахж и тамо въ общжтж стаж ся прочете и истълкува на присжтствующытѣ съдържаніето на Императорскый тойзи Хатъ.

Съ извѣстяваніето за *рѣшеніето на въпросътъ*, безъ да ся спирамы да правимъ ни най-малкото разсжжденіе върху това нити каквыто и да сж разисканія връзъ начинътъ на рѣшаваніето, ный стжпвамы на прагътъ дѣто ны довожда той и обращамы всичкото си вниманіе на пьрвжтж крачкж коіжто ще направимъ всинца сега като народъ и особенно духовенството наше което днесь ся тура вече званично на чело на тозь народъ.

Какво ще правимъ ный сега?

Това е въпросътъ който настава днесь или по добрѣ, това е пьрвыйтъ вжзелъ отъ бескрайнжтж вьрвоницж съ тъквызь вжзлы, коіжто ни турѣ въ ржкжтж рѣшаваніето на тозь въпросъ и коіжто да теглимъ ще ни наложи положеніето което земамы, а теченіето на врѣмето ще иска отъ насъ на редъ единъ по единъ да гы развьрзвамы. Но, рѣшаваніето на тѣзи въпросы, ще ни забѣлѣжатъ, не е никакъ мжчно понеже е въ нашитѣ ржцѣ. Съгласни смы, но ще приложимъ да кажемъ, че то ще бжде твьрдѣ лесно, но само ако бждемъ разумно-дѣятелны и искренны въ законнытѣ интересы на народътъ; напротивъ обаче рѣшаваніето на тѣзи, тъй да кажемъ, вжтрѣшны въпросы ще бжде несамо много мжчно, но и опасно отъ внезапно и гыбелно скжсваніе на вьрвоницжтж ако ный ся увлечемъ въ неразборіи отъ страсти и своекорыстія, или ся прѣдадемъ на лѣность да очаквамы всичко на готово.

Нека читателитѣ ни не мыслятъ че тѣзи ны думы ся отнасятъ до тѣсныйтъ кругъ на Пьрвосвещенническыйтъ ни Съборъ, или на несглобенжтж още Цариградскж общинж. Не; тѣ ся отнасятъ до всичкый народъ, до всичкытѣ общины конто ще влѣзатъ въ съставъ на припознатжтж ни вече отъ Имп. Правителство Народнж Черквж. Защото на всичкытѣ съдѣйствіето е необходимо за утвьрденіето на тжзи пожеланнж черквж на коіжто, нека го кажемъ, смрѣжваніето само очертава Императорскыйтъ Ферманъ а намъ прѣдлежи да іж осмществимъ напълно, да іж втѣлѣсимъ и въсправимъ.

Не е лъжа вече; въпросътъ за народнжтж Іерархія е рѣшенъ, но той не е свьршенъ: много и много има още да ся работи врьзъ положеннатж основж за да ся доискара зданието; и на тжзи работж изново призовавамы ный усердното съдѣйствіе на вситѣ зидари — наши общины и на всякого брата Българина.

Въпросътъ за разоржжваніето.

Отъ шесть годины на самъ Въпросътъ за разоржжваніето въ Европж е станжлъ единъ отъ най-важнытѣ и най-жизненнытѣ въпросы, конто занимаватъ ...народытѣ въ Европж.

но го е разисквалъ Европейскый печатъ, като е доказвалъ голѣмытѣ пагубы конто докарватъ въ вещественното и правственното развитіе на народытѣ грамадныйтѣ обржжванія на всичкы почти Европейскы държавы. Новъ поводъ за да ся изъади пакъ на лице тозь въпросъ даде прѣди нѣколко дена разгласеното извѣстіе че френското правителство рѣшило да земе прѣдначинаніе-то за разоржжваніе като намалява войскосъбраніего за 1870-тж годинж съ 20 хыл. души.

Тая мѣрка, къмъ коіжто ся рѣши да пристжпи сегашното французско Правителство, не направи нѣкакво впечатлѣніе въ общото мнѣніе на Европж, което погледнж на него само като на простж економическж мѣркж а не като прѣдначинаніе за едно по широко распространеніе на разоржжваніето. Но Европейскытѣ вѣстници като зематъ поводъ отъ това съвзематъ пакъ въпросътъ за общото разоржжваніе и доказватъ необходимжтж нуждж на неговото рѣшеніе.

Меморіялъ Дипломатикъ като споменува за поменжтото намаленіе на войскжтж, което рѣшило френското правителство да направи, прилага да каже, че ако бы и другы нѣкои държавы да подражаіжтъ този примѣръ правителството имало намѣреніе да отиде още по-нататъкъ въ този пжть.

"Колкото за насъ, казува реченныйтъ вѣстникъ, ный смятрямы тѣзи мѣркы като просто-економическы. Трайнытѣ войскы сж станжли твьрдѣ съсипителны за финанцінтѣ на Европейскытѣ държавы. Старанія ся полагатъ щото всяка държава да облекчи съсипителнытѣ тяготы конто отеготяватъ народытѣ. Но срѣдствата до конто прибѣгватъ сж привръменны и ничтожны. Правятъ спрѣчь това което прави страхлива нѣкоя ржка кога дава срѣщу всякой единъ миліонъ който ще ся плаща, по единж златж двадесетофрангж.

Но сжщность положеніето на работытѣ си остава всякога истото, а това което го означава е общото смущеніе на Европейскжтж политикж, всемірното недовѣріе и едно вжтрѣшно чувство за опасности съ конто славолюбивы нѣкои правителства и династіи въ Европж заплашватъ непрѣстанно всемірныйтъ миръ.

Тъй като сж работытѣ, ный мыслимъ че не трѣба да очаквамы отъ никое правителство нѣкое важно разоржжваніе.

Кабинетитѣ, като ся докарватъ масторскы, мжчатъ ся да ввьрлятъ прахъ въ очитѣ на публикжтж въ надеждж ужь че ще направятъ по-добро нравственного имъ положеніе; но тѣ неще могжтъ да прогласятъ и да ся занимажтъ дѣйствително и законно съ намаленіето на военныгѣ силы конто сж въ дѣйствіе, освѣнь въ който день высящитѣ въпросы ся развьржатъ съ позрѣлж разумлость отъ кабинетытѣ, когато т. е. Бисмарковътъ германизмъ ся распухне на въздухъ като балонъ, когато царь Вилхелмъ ся напусни отъ идеіжтж да ся провъзгласи Германскый императоръ, а царьтъ (Русскый) отъ да иска да принася лѣтнытѣ си палаты на брѣговетѣ на Босфоръ. „ (*отъ Неологосъ*)

Нашето мѣсто.

На често четемы съ любопытство въ народнытѣ наши журнали за съставеніе на Женскы благодѣтелны Дружества, за поддържаніе на дѣвицы да са въспитаватъ и образуватъ чрезъ науката, гледамы способны и достойны за това свѣто дѣло учителкы да са испровикватъ чрезъ Вѣстницытѣ съ поучителни и разіеснителни

подбужденіе и поощреніе на женскійа полъ да слѣдова редовно и дѣятелно пжтьа на просвѣщеніето; защото е забѣлѣзано и добрѣ доказано, че само тогава може единъ народъ да бжде честитъ, образованъ и просвѣщенъ, когато са приготвіжтъ добры майкы, а тѣ ще отхранижтъ достойны сынове на отечеството си.

Съ похвала са обрѣщамъ както тѣзы наши съ благородны идеи Българкы та имъ казвамъ: Достойны сте за уваженіе отъ учената публика; защото сте избрали най-правыйа и истинныйа пжть, който води единъ народъ камъ добра бждушность. Но жално ми е наистинна, като нема съ что да ся похваліж предъ разумната публика съ *нашето мѣсто* въ това отношеніе. Дѣвическытѣ ни училища лежжтъ въ мьртво положеніе, учителкытѣ ни простичкы и не способны както са изискува за това высоко и деликатно прѣдпріятіе. Учителкытѣ ни, ако и да сж дѣвицы и безгрижны отъ житейскы попеченія, пакъ неисплняватъ точно высоката си длъжность споредъ силата на познаніята си: они гледатъ своитѣ частны работы, преденье, тжканье, сновапье и плетенье чюрапи, и никой нито отъ гражданкытѣ ни, нито отъ почтенныгѣ ни съграждапы не отхождатъ да гы посѣтіжтъ и наглѣджтъ какъ си извьрширатъ длъжность-та вьрху повѣренныгѣ тѣмъ невинны дѣца за въспитаніето имъ: Въ дѣвическытѣ ни училища са броіжтъ *толкози* дѣвицы отъ възрастъ 8-15 годишни.

Сичкото имъ ученіе са състои въ единъ само простъ прочитъ, и нищо повече, ни нѣкое ржкодѣліе даже.

Чувството на женскыйа нашъ полъ, (неможіж похвали твьрдѣ и мжжскыйа), въ учебна часть е съвсѣмъ заспало; но ако гы по изгледашъ въ наличнжтж имъ форма, нищо не е предъ тѣхъ една благородна госпожа Европейка: Палтоны отличны, мантела искусно раскрылены, капелины пьрвъ нумеръ, накычены и украсены съ искусны пера, елмазены цвѣтіж забодены вьрху менталата, верижици златны и сребьрны съ добры часовницы провисены отъ горѣ на прелестного облекло, прьститѣ на ржцѣтѣ имъ украсены съ прьстены обковаными съ бриляпты пьрво качество тоже и наушкы нова мода Китайска, ржкавичкы на ржцѣтѣ имъ отъ най-искусната френска фабрыка. Слѣдователно за лукса нашитѣ госпожи нищо не щадіжтъ и тъй редовно си слѣдоватъ накита като че са го чели на правило въ грамматиката на модата; а тѣхнытѣ мжжіе съ потуры и абы отъ двѣ три годишны и дѣто сѣдижтъ и станжтъ все са оплакватъ че кяръ нема, усилны годины, безъ да примыслятъ че печалбата имъ са губи въ лукса на женытѣ имъ, тъй както са губы водата на една рѣка въ пѣсъкливата пустыня на Сахарж въ Африка.

Въ нашето мѣсто като са събиратъ на едно мѣсто 3-4 жены или момы, другы разговоръ не отваратъ освѣнь рѣчь-та мода, кой комашъ сега новъ излѣзалъ, кои басмалжцы са по-отличны, кои кожи са днесь най-на мода, зардава една нода нѣщо една лира, то было днесь бабъ, че еди на коя мжжь й ще й донесе цѣло облекло нова мода отъ *тамъ и тамъ*, и че еди коя толкова хыляды гр. прике й даль баща й отъ какъвъ видъ постелкы и сеждове и пр. Дѣто да сж и колкото и да траятъ разговорытѣ на тѣзи наши кокони по облѣклото, а мокони по знаніе, въ разговоритѣ за нищо друго ни рѣчь нѣма да чуешь, нити и най-малко поменаваніе за милыгѣ имъ рожбы а най-вече за мжж-

ешь отъ майкы и ступанкы, които друго и не знаѣтъ и не мыслятъ освѣнь моды, прѣмѣны, бысери и елмазы? Никоя не знае а и неще ни да знае, ни да чюе. за бесцѣнныте онѣзи бисери на славната Римлянка Корнелія, която ни най малко смутена отъ хвалбыте на друга една знатна Рияска матрона, която ѝ показвала своитѣ скѫпоцѣнны съкровища, като елмазы, топазы, рубины и пр. а ѭ замолила учтиво да почека малко за да ѝ покаже и тя своитѣ бысеры, и съ какво удоволствіе и показала момченцата си, като си дошли отъ училището и ѭ заобыколили! Корнелѭ прѣдставѭ на тѫзи велехвална матрона дѣчицата си и казва ѝ: Ето нѣкъ мои тѣ елмазы.

Много по-добрѣ струвахѫ нашитѣ съгражданкы да са хвалѣтъ съ достойны, въспытаны и просвѣщенны сынове и дѫщеры, отъ колкото съ своитѣ елмазы, бысеры и пр. защото луксътъ слѣпо употрѣбенъ, еще повече заблуждава умственнытѣ силы на женытѣ, отъ колкото да гы развыва и осъвършествува. Както външното кыченіе, краси тѣлото, и дава въсхитителенъ поглѣдъ на глѣдающійтъ, тъй е и науката украшеніе за умственната сила на разума и наслажденіе на душата. Блаженството на душата са състои въ знаніето, както красотата на тѣлото са състои въ доброто облѣкло. Първото припася достойны плодове за похвала на отечеството си, а послѣдньото отваря пѫти които води въ вѣчна пропасть. Р.

За Езикътъ.

Въ послѣдното време твърде чѣсто са печатать въ Българските Цариградски вѣстници, а особено въ „Право.“, статии за езикътъ и това ма накара да рѣка и азъ нѣщо за тоя предметъ и за българското правописание. Сѣки народъ трѣба да са хвали съ своятъ езикъ, трѣба да открива и да са опознава съ неговите богатства, а ние, бѫлгарете вѫрвимъ наопаки. Въ езикътъ, като въ огледало, са види самиятъ народъ, съ своите достоинства, съ своите погрѣшки, съ своето образование и понятия, съ една дума, езикътъ и народните пѣсни сѫ копие, което изображава самиятъ народъ и неговата история. За това нашите учени мѫже трѣба да вѫрватъ по духътъ на народнятъ езикъ или по самиятъ народъ, защото езикътъ е оная сила, която отличава бѫлгаринътъ отъ всякой другородецъ и казва му: „ти си бѫлгаринъ.“ А що видиме ние? — Нашите учени викатъ, че езикътъ ни билъ развален и че трѣбало да ся поправи (чегато г. Михаиловски или г. Безсоновъ сѫ въ сѫстояние да исправатъ народътъ, историята му, животътъ му или езикътъ му, ако само тие да би биле и на-истина развалени), да са прекрои и тогава бѫлгарете да направатъ единъ книжевенъ езикъ (???), на когото да са пишатъ нашите бѫлгарскы книги. Трѣби да разберемe, че езикътъ е майка на граматиката, а не граматиката — на езикътъ: граматика е история или законъ на езикътъ, и за това граматикиге трѣба да са сѫставляватъ спорѣдъ свойството и духътъ на езиците, а не да са правятъ по главата на г. г. Герова, Груева, Момчилова, Богорова и др. Който иска да напише граматика за бѫлгарскиятъ езикъ, той трѣба да тури за основа живиятъ бѫлгарски езикъ който са говори днесь въ Бѫлгария, а не самъ да прави правила за бѫлгарската граматика. Най-парвата наша обязанность е да изучиме сичките бѫлгарски мѣстни нарѣчия, да направиме бѫлгарски рѣчникъ и да опишемъ духътъ на нашиятъ езикъ, на послѣ да са завземеме да си чистиме чуждите боклуци, т. е. турските, грѫцките, русските и черковно-славянските думи и да ги замениме съ бѫлгарски, както ги е учувалъ народътъ отъ толкова години. Ние сме бѫлгаре, за това и езикътъ ни трѣба да бѫде бѫлгарски. Азъ сѫмъ увѣренъ, че бѫлгарете до тогава нѣма да иматъ единъ книжевенъ езикъ, до когато учените не захванатъ да пишатъ по народнятъ говоръ и до кога не разбератъ, че тие не сѫ ни старо-славяне, ни ново-славяне, а — бѫлгаре. Истина, че да изучи човѣкъ сичките бѫлгарски нарѣчия и да опише положеніето или правилата на бѫлгарскиятъ езикъ е твърде тѣшко, но трудътъ му ще бѫде най-славенъ и най-безсмѫртенъ. Блазе имъ на онѣзи мѫже, които зематъ тази тѣшка работа вѫрху си и я довѫршатъ както трѣба. Въ историята на Бѫлгарската книжевность ще останатъ имената не на тие учени, които зематъ и побѫлгаряватъ русската Востокова граматика (Груевъ и Геровъ) за бѫлгарете; а онѣзи, които испитатъ и опишатъ живиятъ езикъ по сичките бѫлгарски околини въ Бѫлгария, Тракия и Македония. Колкото за правописанито, то трѣба да са пише съ толкова букви, съ колкото е потрѣбно; нито съ повече, нито съ по-малко. За единъ гласъ не трѣба да са пишатъ три гласни букви, защото туй, не само че не локарва никаква полза на езикътъ, а плаши дѣцата съ непотрѣбни мѫчнотии. На тази твърде важна работа трѣба страстность, а не съ рѫждивя стари понятия и фанатизмъ, защото въ такавъ случай само можеме тури на тази работа една добра основа. *(Нѣщичко е казалъ санкымъ и)* А. К.

Допискы на „Македонія.“

† † *Ето едно отъ безцѣнныте камачета които ще украсяватъ короната на Фенерскыйтъ патріархъ.*

Въ Созополскѫ казѫ, около петнадесеть села които ся наричатъ Рупчевцы, имали обычай православно-христіянскытѣ жители на 21-ій Маія срѣщу праздникътъ на св. Константинъ и Елена прѣзъ нощьтѫ, въ всяко отъ тѣзи села ся събирали селенытѣ малкы и голѣмы на едно опрѣдѣлено мѣсто, гдѣто наклаждали голѣмъ огънь, около който заиграватъ боси нѣколцина, и полека лека гасели съ краката си вѫглищата. Въ туй врѣме който отъ играющытѣ припадне грабватъ го нѣколцина, и подиръ като го свѣстятъ съ приготвенѫ за този случай водѫ, държаще го все на рѫцѣ изреждатъ ся всичкы да му цалуватъ съ голѣмо почитаніе честнѫтѫ десницѫ отъ коѭто ще очакватъ всичкы желаемытѣ си благословенія, за успѣхъ на прѣдпріятіето имъ, или за цѣръ на злочестинытѣ имъ прѣзъ цѣлѫ годинѫ. Като ся свърши цѣлуваніето по най-благороденъ и страхопочитателенъ начинъ, понасятъ новыйтъ си Богъ къмъ опрѣдено за него нарочно домче, като тръгватъ на прѣдъ него двоица, единъ съ гайличкѫ другый съ тъпѫче, които като засвирятъ, другы нѣкои запѣватъ обыкновеннѫтѫ тѣмъ песень:

"Микро ту Диву
Ке то Константину„ и пр.

А множеството гы слѣдува чакъ до въ домъ-тъ, и выка радостно и гръмогласно: Иху! иху! Като оставятъ новый-тъ си Богъ нареченъ *Дину*, ся разиждатъ всякой въ домътъ си. На сутринѫ-тѫ повторително доходятъ да поздравятъ почитаемый-тъ си, който стой сѣдѫлъ на издигнѫтъ дюшекъ и надъ главѫтѫ му висятъ окачени гайдичката и тъпѫчето съ които му сѫ свирили въ довежданіето му отъ *мегданьтъ*. И тъй като си поставятъ всяко село по единъ такъвъ св. Тропанчу, прѣзъ цѣлѫ годинѫ на него отиватъ да се молятъ по случай на бездъждіе, той ще имъ прѣдсказва за всичко що ще ся случи; него съ единъ думѫ ще почитатъ като помазанникъ отъ небето. Твърдѣ малко уваженіе иматъ на чъркватѫ при него; но пакъ ся неотказватъ да плащатъ владичинѫ за което и дѣдо Созополскый необраща никакво вниманіе на тѣхнытѣ богове и полобогове, които не въспиратъ неговытѣ приходи. А това не е ли едно доказателство за посланіе-то на грьцы-тѣ владицы между Българи-тѣ ?1)

Всякыйтъ тѣхенъ подвигъ и да берѫтъ пары и да турятъ въ устата на Българина грьцкыйтъ языкъ чрѣзъ какъвто вече начинъ, ако быще и чрѣзъ идолопоклонническы обряды, само и само да ся пълни и размножава скапанатa тѣхна народность. И не сѫ ли доказателство на това горкытѣ тѣзи селяны отъ Съзополската казаа, които българи исцѣло по родъ и по языкъ турили сѫ въ устата имъ този идолопоклонническый напѣвъ *Микро ту Дину ке то Константину* и *Калимера, Какиспера* и его тѣ безъ да знаѭтъ повече отъ това ни *хлѣбъ* какъ ся казва грьцкы, гьрцы станѫли, гьрци гы наричатъ, за гьрцы гы считатъ, и като гьрци на грьцкыйтъ тефтерь минуватъ и подъ вѣдомството на грьцкѫтѫ патріархыѭ оставатъ!

Но не е тука думата ни за това. Гьрцытѣ сѫ много погълнѫли отъ насъ, и пакъ по-много отъ насъ не сѫ станѫли нито щѫтъ и съ присвояваніето на Созополскѫтѫ каза да свьршатъ Българскыйтъ народъ. Ный неговоримъ тукъ въ отношеніе на народность, но въ отношеніе на религіозѫ нравственность какво е положеніето на горкытѣ онѣзи бѣдны българи които сѫ были и ще останѫтъ подъ духовното надзираніе на грьцкытѣ Владыци?

Село Рила — Дълго и дълго едно писмо получавамы словомъ отъ това ужь село, но дѣломъ бѣсъ ли го знае отъ кѫдѣ и отъ кого; защото нѣма подписъ. Писмото ся занимава пакъ на дълго съ расправытѣ въ Рилскый манастырь, но сега той ся прѣдставя като пѫтникъ и туря нѣкого Бѣлобрада, но тоже безименнаго старца (нека пославонижемъ и ный) да обсѫжда и осѫжда мънастырскѫтѫ управѫ и дѣлата на управляющытѣ старцы.

Ако цѣльта на безименныйтъ ни дописникъ бѣше искренна, той не трѣбаше да крые отъ насъ името си, и ный увѣрены на него, както и той намъ готовы смы да изобличимъ заблѣнправдѫтѫ и бащѫ си и себе си. Но когато единъ който и да е, нѣма довѣріе на насъ да ни обади името си, то какъ можемъ да вѣрвамы и ный това що ни казва той че е искренно и истинно? и какъ можемъ да ся не сумнявамы че на тѣзи одумванія и охулванія не е повдигнѫтъ той отъ страсть нѣкаквѫ та искѫ да направи орѫдіе на мщеніето си листътъ ни? Не; казали смы и казувамы и на тогози както и на всичкы другы дописницы, че безъ име и безъ познатъ намъ подписъ, нищо не можемъ да пріемемъ да печатамы.

Рѣченный дописникъ ся вижда да има голѣмо желаніе да управя всичко що вижда криво на тозь свѣтъ. Тъй освѣнъ желаніето що има да управи Рылскыйтъ мънастырь, показва гледамы желаніе, да управи и насъ вѣстникаритѣ и языкътъ българскый, за което и трѣба да му бѫдемъ признателни, съ това само забѣлѣжваніе щото да ся постарае и той да поправи языкътъ си и да изучи единъ коѭ годѣ Граматикѫ по коѭто да пише. *(слѣди)*

1) Горната дописка дава нѣкои допълнителны свѣдѣнія за обычаитѣ на тѣзи селяніе отъ Созополскѫтѫ Епархіѭ за които бѣхмы нѣщо писали и ный въ III-тѫ годинѫ на Гайдѫтѫ: но и тя е недостатоини...

— Пишѫтъ отъ Бытоля до *Куріе д' Оріянъ* съ датѫ 12 Февруарія: —

„Сега на послѣдне вы говорихте за единъ колонелъ убитъ въ Албаніѭ *(за доорѫ честь, той бѣ само параненъ)* почти въ срѣдѫтѫ на петь баталіона. Скоро сега случи ся тукъ единъ фактъ приличенъ на този, и който трѣбва да направи Императорското Правителство да мысли. Войската, е поддьржаніето на Дьржавѫтѫ; ако, за нѣкоѭ си или другѫ причинѫ, тя ся деморализира, Дьржавата не ще ся намѣри добрѣ.

„Ето фактътъ за който вы пишѫ:

„Въ единъ отъ тѣзи прѣминѫли дни, намѣри ся единъ *юзбашія* удушенъ съ единъ нѣкаквѫ си вратоврьскѫ. Трупътъ бѣше почти голъ и безъ другъ нѣкой знакъ освѣнъ този който станѫлъ отъ удушяваніето му. Всякаквы слухове ся пръснѫхѫ въ градътъ за това прѣстѫпленіе. И това което е помогнѫло да му даде голѣмъ екотъ е притѣсненіето на военныйтъ реизинъ върху гражданскѫтѫ власть. Той поиска да намѣрятъ какъ и да е виноватыйтъ: отъ тамъ произлѣзе, меджлишь върху меджлишь и запиранія слѣдъ запиранія.

Всичко ся свърши като ся издири виноватыйтъ. Той не е единъ гражданинъ както претендираше Хасанъ паша: той е единъ войникъ, и забѣлѣжѣте единъ войнъ отъ сѫщыйтъ баталіонъ съ удушеныйтъ офицеринъ.

Войнътъ е оженѣнъ и жена му е въ Бытоля. Увѣдоменъ че когато е той въ кашлѫтѫ, тя пріема единъ офиціеринъ, тъй сѫщо оженѣнъ; той причакалъ когато офиціеринътъ отивалъ при женѫтѫ, улавя го на мѣстото дѣто той (войнътъ) самъ ималъ право да бѫде, и го удушава.“

— *Левантъ Хералдъ* увѣрява че императорската компанія за желѣзнытѣ пѫтища на Европейскѫ Турціѭ опрѣдѣли Г. Утре 1-выйтъ тълковникъ и съвѣтникъ на французското посолство, за неинъ дѣецъ въ Цариградъ. Годишната му заплата щѣла да бѫде отъ 80, хыл. фр. а даряватъ му ся 200 хыл. фр. веднъжь за вынѫгы, като награда, защото ся отдѣля отъ дипломатическѫтѫ службѫ.

— Казватъ че министрътъ на финанцитѣ Саджъ паша ся напуснѫлъ отъ прѣдложеніето за намаленіе заплатытѣ на императорскытѣ чиновницы, а напротивъ рѣшилъ да прѣустрои министерството, на което прѣдседателствува, на основанія сѫвсѣмъ новы и да намали осѣтливо бройтъ и заплатытѣ на чиновничеството въ това министерство, като распусни отъ службѫ непотребнытѣ и излишнытѣ.

Работытѣ на Арменокатолическѫтѫ тука община все повече ся заплитатъ и двѣтѣ противны партіи сѫ все поожесточаватъ. Противницитѣ на Хасуна снели патріаршеското сѣдалище отъ черкватѫ св. Іоанъ Златоустъ, а Хасуновытѣ приверженицы слѣзли въ Арменокатолическото писалище на Галатѫ, испѫдили тамо живущытѣ двама свещеницы и запечатали вратата. Казватъ че нѣкои отъ първытѣ изъ Хасуновѫтѫ партіѭ ходили въ палатътъ на В. Везирь и ужь Н. Выс. не гы пріелъ. — Пълномощныйтъ Папскый Плюинъ, който е дошелъ да примирява тѣзи двѣ партіи, излѣзвалъ е при Н. Выс. В. Везирь.

— Прочитамы въ *Левантъ Хералдъ* слѣдующе-то:

"Единъ турскый вѣстникъ Бассиретъ` който ся издава отъ нѣколко недѣли насамъ пише това:

"Една распря висяща отъ много врѣме насамъ между двама Англичани, неможеше да ся рѣши съ единъ удовлетворителенъ начинъ отъ всичкытѣ сѫдовища въ Лондонъ, които бѣхѫ гледали тѫзи работѫ, ако и да бѣхѫ ся съвѣтвали за това отъ всичкытѣ законически книги на Англіѭ. Най-послѣ Англійското Правителство покани посланника си въ Цариградъ да ся извѣсти яко тази работа неможеше да ся рѣши споредъ черковныте и граждански законы на Турціѭ. Посланникътъ ся отправи до Портѫтѫ която ся отнесе до Шейкъ-Юлъ-Ислямътъ, който намѣри въ единъ фетвѫ на Али Ефенди единъ пассажъ, който рѣшаваше напълно тѫзи мѫчнѫ работѫ. Посолството прати въ Лондонъ копіе отъ тѣзи фетвы, като ся прѣведохѫ на Англійскый языкъ. Негово Высочество, посланникътъ писа едно благодарително писмо до Шейкъ-Юль-Исляма.

О, Блаженни ученици на Мохамеда! извыква на това Бассиретъ: Ето единъ народъ като Англія, положена въ най-высокѫтѫ степень на просвѣщеніето, която обаче като неможѣ да рѣши единъ распріѭ чрезъ сѫдовищата си намѣри ся въ нуждѫ да прибѣгне на нашитѣ святы законы, на които прѣведе книгытѣ за да гы употрѣби въ сѫдовищата си. Този случай който открыва истинѫтѫ за съвършенството на нашитѣ черковны закоиы увеличава славѫтѫ на Исляизмътъ, и направи най-голѣмѫ честь.„

Излишно е притуря Левантъ-Хералдъ да забѣлѣжимы на нашитѣ читатели че това нѣщо е една чиста измыслица и че дописката между посолството и Шейкъ-Юль-Исляма е сѫществувало само въ въображеніето на редакторытѣ на Бассиретъ.

— Прочитамы въ вчерашныйтъ листъ на „Тюрки.“ Русскыйтъ вѣстникъ Голосъ пріема отъ Българіѭ едно съобщеніе което доказва че руската пропаганда между турскытѣ славяни не е остала отъ да ся слѣдува съ голѣмѫ ревность. Това съобщеніе, което ся види да е изчерпано отъ добръ изворъ, казва че славныйтъ войвода на българскытѣ четы хаджи Димитръ, който около крайтъ на минѫлѫтѫ годинѫ, бѣ уловенъ и запрѣнъ въ Букурешъ, (!) сполучилъ да избѣгне и дѣйствително ся намира на чело на 30-40 отъ другаритѣ си въ Балканътъ гдѣто той проповѣдува войнѫтѫ за избавленіе.

Органитѣ на ултра-русскѫтѫ партіѭ не иматъ никакъ за поширено далматинското въстаніе; напротивъ, тѣ увѣряватъ не [illegible] си че Черногорцытѣ и Босненцытѣ ще дадатъ силнѫ помощь на тѣзи първи двигатели за [illegible] тѫ свободѫ.

— Отличенъ нѣкои си хымикъ нѣмец мѣрилъ единъ способъ, съ който да ся мастилото отъ печатанытѣ книги, и да книгата пакъ бѣла за ново употрѣбеніе.

— Сыноветѣ на починѫлыйтъ въ Вѣна Думба проводили въ Сѣръ (сѣресъ) 20 [illegible] да ся раздадѫтъ на сиромасытѣ безъ [illegible] на вѣроисповѣданіе.

☞ *Годѣхмы да но пристигнемъ ез[illegible] още днешенъ листъ да свобщимъ на чи[illegible] литъ въ точенъ прѣводъ сѫдьржаніет[illegible] Императорскыйтъ фирманъ върху рѣше[illegible] на черковныйтъ ни въпросъ; но поради [illegible] чнотѫтѫ на такавѫзъ единъ работѫ [illegible] толкозъ тѣсно врѣме, и поради важн[illegible] тѫ на този документъ за да не [illegible] точность-тѫ на смыслътъ му съ не[illegible] ренъ прѣводъ и намалимъ нѣкакъ знач[illegible] и стойность-тѫ на сѫдьржаніето осте[illegible] за до недѣлѭ да го печатамы на о[illegible] да распратимъ на всичкытѣ си спо[illegible] ствователи даръ по единъ отпискъ.*

Сега колкото за знаніе извѣстн[illegible] рѣшеніето на въпросътъ отъ полити[illegible] страниѭ е напълно удовлетворителен, з[illegible] то отдѣля управленіето на Българ[illegible] Черквѫ свѣршено отъ това на Гр[illegible] като ся отнема отъ послѣднѭтѫ вся[illegible] во да ся мѣси прямо или косвенно въ [illegible] тытѣ на Българскѫтѫ черквѫ, която [illegible] ще прѣдставлява Българскыйтъ народъ [illegible] Императорското Правителство, и прѣ[illegible] получава бератытѣ на своитѣ владици.

Въ Черковно отношеніе рѣшеніето се [illegible] ва при спогодбѫтѫ на комисаритѣ, [illegible] стои въ тѣхнытѣ проекты (Виждь Маке[illegible] нія год. III брой 40). Почти истото е и [illegible] прѣдѣленіето на Епархыитѣ, съ тѫзи [illegible] прибавкѫ че Императорскыйтъ Ферманъ [illegible] вя днесь свободны Българскытѣ населени[illegible] всичкытѣ смѣсены Епархіи да дадѫтъ [illegible] и ако двѣтѣ третины отъ жителитѣ [illegible] ѭто и да е смѣсена Епархыѭ ся обадѫ [illegible] присъединеніе съ Бълг. Черк. тѣхното же[illegible] ще ся пріема и ще ся причислятъ съ Бъ[illegible] скытѣ Епархыи които отъ днесь вла[illegible] въ съставъ на Българскѫтѫ черквѫ.

Тѣзи Епархіи сѫ: Българія всичка [illegible] градътъ Варна и отъ тамъ надолу до [illegible] стенджѫ двадесеть села, за които сѫ [illegible] свѣдѣніе че не были Българскы. Въ Тра[illegible] Отъ Одринскѫтѫ Епархіѭ: Сливненскыйтъ [illegible] джакъ безъ крайморскытѣ села и градове. [illegible] Пловдивската, въ градътъ вѫтрѣ Енорія [illegible] Богородица (и прѣдградіята Марашь и [illegible] [illegible] всичката Епархія [illegible] нимѫка, Водинъ, Куклинъ, Новосель, Б[illegible] щица, Бачково Арнаутъ-кюю, Ахлянъ [illegible] мѣнастырытѣ Бачковскый, св. Георгій, [illegible] Безсрѣбренницы и св. Петка.

Въ Македоніѭ. именно Кюстендилск[illegible] и Велесскѫтѫ Епархіи.

Колкото за въ Цариградъ; Цариград[illegible] Българска Чърква и Метохъ на Фене[illegible] подъ прямѫтѫ власть на Българскыйтъ [illegible] зархъ, и той може да прѣбывава въ [illegible] както Іерусалимскыйтъ и другы патри[illegible]

За да пристигнемъ да издадемъ и [illegible] пратимъ писмата на Свѧтѣйшійтъ [illegible] телствующій Българскый Священноначал[illegible] скый Сборъ, листътъ ни не ся издаде [illegible] за което просимъ снисхожденіето на [illegible] моществователитѣ. (отъ Редакціѭтѫ)

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЬ.

Г-нъ Стефанъ Салханджіевъ, кой що овые дни сѣти града ни и сѣ вѣнча въ Българското Ку[illegible] священство посѣщаещемъ читалището ни, благово[illegible] подаритъ едно годишно теченіе на Солунскыйтъ [illegible] етскы вѣстникъ.

Такожде и честитата му невѣста Марія, една [illegible] винѫ лирѫ турскѫ.

Кукушкото Читалище благодарящемъ на тѣзи [illegible] денци за подаркѫтѫ имъ, молитствува имъ благо[illegible] съпружно живѣніе.

За настоятелството писарътъ Д. Хр. Белч[illegible]

Книжевны Извѣстія.

Отпечатанната ми вечь Граммат[illegible] Френскія языкъ, по методѫтѫ на Ф. [illegible] цѣната на която бѣхъ прѣдопрѣдѣлил [illegible] но бѣло миджидіе, като изльзна съ [illegible] ко разноски, отъ колкото ся мыслим[illegible] присмѣташе, извѣстявамъ прѣзъ общеб[illegible] днія ни печатъ че, копувачитѣ ще я [illegible] щатъ на книгопродавцитѣ на цѣна по [illegible] найсеть грошове, или три бешлика за [illegible] земплярь. — Здравейте.

Прѣводителя и притѫжателя на Гр[illegible]
К. Ив. Търновскій.

Книгы печатаны и излѣзли на свѣтъ: КРА[illegible]
БЪЛГАРСКА ИСТОРІЯ отъ Д. Т. Душанов[illegible]
ПРѢСАДЪ НА МѪДРОСТЬ съ нѣколко [illegible] бавленіе отъ Рахилѫ Душановъ. Гр. 3-[illegible]
РѪКОВОДСТВО за употрѣбеніе на искусн[illegible] нытѣ земный и небесный Глобуси, отъ К. [illegible] Търновскый Гр. 2-[illegible]
ПОСЛѢДНІЙ АБЕНСЕРАЖЪ „ 3-[illegible]
НЕДѢЛНЫ и ПРАЗДНИЧНЫ ЕВАНГЕЛІЯ [illegible] Славенскый текстъ съ прѣводътъ му на блго[illegible] Македонско нарѣчіе, отъ К. А. Шапкаревъ.